

Dr. Éllő István

(Budapest, 1920. VII. 20. - Frankfurt am Main, 1998. IX. 26.)

gyógyszerész, gyógyszerészdoktor, egyetemi tanár

A Pázmány Péter Tudományegyetemen 1942-ben gyógyszerészi, majd 1944-ben gyógyszerész-oktori oklevelet szerzett. Pályáját apja Éllő István senior budavári Városi gyógyszerárában kezdte. → Szántó Sándor óbudai gyógyszerüzeme gyártásvezetője is volt. Az első között végezte el a szakfelügyelői tanfolyamot. A fővárosi galenusi laboratórium gyártásvezetője 1953-54-ben, majd az Egészségügyi Minisztérium Műszaki Fejlesztési Osztályán a gyógyszer-technológiai részleg vezetője volt. A gyógyszerésztudomány kandidátusa fokozatot 1965-ben nyerte el. A stockholmi Farmaceutiska Institutet tudományos kutatója 1966-tól. A nigériai egyetem gyógyszer-technológiai intézetének tanszékvezető egyetemi tanára volt 1969-től. Németországban telepedett le 1972-ben, előbb a Fresenius-cég Bad Homburgi infúziós laboratóriumát vezette 1976-ig, majd az Union Chemic Belge GmbBH kutatási osztályát vezette 1982-ig. Tudományos munkássága a gyógyszer-technológia körére terjedt ki.

Főbb munkái:

1. Follikulin meghatározása photometriásan, tekintettel az előállítások ellenőrzésére. Gyógyszerészdoktori értekezés. Bp. 1944.,
2. Emulziók, szuszpenziók, kenőcsök, kúpok. Gyógyszerész továbbképzés, Bp. 1955.,
3. Beiträge zur Löslichkeitsvermittlung durch Tweens. I-II. Die Pharmazie, Berlin, 1961-1963.,
4. Néhány szoboxeténszármazék szolublizáló képességének vizsgálata. Kandidátusi értekezés. Bp. 1964.,

Irodalom:

1. Gyógyszerészet, 1998. 566.,
2. Révai Új Lexikon. 6. köt. 209.,